

tede Areal i Brak. Men det er en ganske naturlig Ting, for Maribo Amt dyrker Sukkerroer og har to Sukkerroeafrøder i Rotationen. Som Følge deraf er der intet Amt i Danmark, der bedre kan undvære Brakken end netop Maribo Amt. Det beviser altsaa, at det kommer meget an paa, hvordan Driftsmaaden anlægges, om det er forsvarligt at undlade Brakken eller ikke. Man maa gaa ud fra, at i de Kontrakter, hvor en Brakbehandling er en Del af disse, har de netop saadanne Driftsmaader, at man maa anse det for uforsvarligt ikke at have Brakken, ellers vilde ingen fornuftig Ejer have denne Bestemmelse i sin Kontrakt. Det betyder, at det er en Opofrelse fra Ejerens Side, naar han skal se bort fra dette, en Opofrelse, som betyder noget i Penge, fordi i en Drift af den Beskaffenhed vil det, naar Brakken tages bort, mærkes gennem en lang Aarrække. Jeg er ikke bange for at sige, at man slipper ikke for at mærke Virkningen af at undlade Brakken i mindre end en hel Rotation. Hvis Rotationen er paa 8—9—10 Aar, mærker man denne Undladelse af Brakken i disse 8—9—10 Aar. Derfor forekommer det mig netop, at de Procenter, som her er foreslaaede, snarere gaar i Retning af at være for smaa end for store. Jeg kan navnlig ikke erkende, at Ejeren ikke har Interesse deri, for saa vidt der kun er 4 Aar tilbage af Forpagtningskontrakten. Jeg paastaar, at Virkningen af dette strækker sig langt ud over 4 Aar. Det forekommer mig, at hvis man vil gøre Ret og Skel til begge Sider, maa disse Procenter snarere forhøjes end nedsættes.

Hvad angaar Administrationen af Loven, hvis Lovforslaget bliver til Lov, forekommer det mig, at den Maade, som man har tænkt at administrere den paa, og som fremgaar af Bemærkningerne, i det væsentlige er betryggende. Jeg har den Tillid til det tekniske Landbrugsudvalg, at det i alt væsentligt vil forstaa at bedømme det forsvarlige eller ikke forsvarlige ved at undlade af brakke. Man kan temmelig roligt gaa ud fra, at den Dom, det i saa Henseende afsiger, kan baade Ejer, Forpagter og Samfundet være tjente med. Men det forekommer mig dog — det forekommer mig altid at være rigtigt, naar der er Tale om to Parter, at begge disse Parter er repræsenterede i et Udvalg —, at det vilde være rigtigt, om den højtærede Landbrugsminister vilde supplere det tekniske Landbrugsudvalg med to eller

flere Medlemmer, som kunde siges at være Repræsentanter for de forskellige Interessesser. Jeg mener altsaa dermed f. Eks. et Medlem, som kunde repræsentere Ejerne, og et Medlem, som kunde repræsentere Forpagterne. Jeg tror, at det vilde bevirke, at man med en vis Sindsro vilde se paa, hvad der vilde flyde af en Lovgivning som denne. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) sagde, at under normale Forhold vilde man selvfølgelig ikke falde paa at blande sig i private Kontraktforhold, men i dette Tilfælde forekommer det mig, at man ikke paa Forhaand kan sige, at Almenvellet ikke kræver Foranstaltninger som dem, her er Tale om. Undtagelsesvis vil man saaledes ikke principielt fra vor Side have noget at indvende imod at gaa til en Lovgivning af denne Art, for saa vidt man kan sige, at der ikke kan rejses juridiske Betænkeligheder, naar man gør det. Det er jeg ikke fuldkommen sikker paa. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre. Lovforslaget har jo mødt Velvillie fra alle Sider. Man har indrømmet, at der er Grund til at gøre, hvad der kan gøres, for at øge Produktionen. Under normale Forhold vilde man selvfølgelig ikke tænke paa noget saadant som det her foreslaaede. Det glæder mig særlig, at det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) gav Lovforslaget sin Tilslutning, da det jo i særlig Grad gaar ud over den Stand, som det ærede Medlem repræsenterer. Om den juridiske Side vil jeg kun sige, at der fra mine Kollegers Side ikke er rejst nogen Indvending imod, at noget saadant foretages. Det ærede Medlem fra Svendborg indrømmede jo ogsaa, at man i dette Tilfælde kan sige, at Almenvellet kræver det. Jeg haaber ikke, at man skal faa Brug for Loven i ret mange Tilfælde. Loven vil forhaabentlig lette Opnaaelsen af Overenskomster mellem Forpagteren og Ejeren i de fleste Tilfælde, saaledes at den kun i ganske enkelte Tilfælde vil komme til Anvendelse; men det er altid godt at have en Lov i Baghaanden, hvis en Overenskomst ikke skulde blive opnaaet.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) spurgte, om jeg havde nogen videre Mening om, hvorvidt man kunde skaffe Saa-sæd til disse Arealer. Jeg skal dertil sige,